Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto vijeće)

25. lipnja 2015.*

„Žig Zajednice – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Zajednice LUCEA LED – Raniji verbalni žig Zajednice LUCEO – Žig koji nije raniji – Zahtijevanje prvenstva – Datum prvenstva upisan u registar – Dokumenti o prvenstvu – Ispitivanje po službenoj dužnosti – Pravo na obranu“

U predmetu T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, sa sjedištem u Borehamwoodu (Ujedinjena Kraljevina), kojemu je dopušteno stupanje u postupak na mjesto društva Verus EOOD, koji je zastupao S. Vykydal, a zatim F. Henkel, *avocats*,

tužitelj,

protiv

Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), koji zastupa A. Folliard-Monguiral, u svojstvu agenta,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Maquet SAS, sa sjedištem u Ardonu (Francuska), koji zastupa N. Hebeis, *avocat*,

povodom tužbe protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 13. veljače 2012. (predmet R 67/2011-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Capella EOOD i Maquet SAS,

OPĆI SUD (deveto vijeće),

u sastavu: G. Berardis, predsjednik, O. Czúcz (izvjestitelj) i A. Popescu, suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od mjesec dana od kada su obaviještene o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga, na temelju izvještaja suca izvjestitelja, u skladu s člankom 135.a Poslovnika Općeg suda, odlučio donijeti odluku o tužbi bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora i pobijana odluka

1 Intervenijent Maquet SAS 29. srpnja 2009. podnio je prijavu za registraciju žiga Zajednice Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

2 Žig za koji je zatražena registracija verbalni je znak LUCEA LED.

3 Proizvodi i usluge za koje je zatražena registracija pripadaju razredu 10. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu: „Kirurške svjetiljke“.

4 Prijava žiga Zajednice objavljena je u Glasniku žigova Zajednice br. 31/2009 od 17. kolovoza 2009.

5 Na temelju članka 41. Uredbe br. 207/2009, društvo Capella EOOD 12. studenoga 2009. podnijelo je prigovor na registraciju žiga koja je zatražena za proizvode navedene u točki 3. ove presude.

6 Prigovor se temeljio na prijavi za registraciju br. 8554974 verbalnog žiga Zajednice LUCEO od 16. studenoga 2009., u kojoj su osobito naznačeni proizvodi iz razreda 10., a koji odgovaraju sljedećem opisu: „kirurški, medicinski, zubarski i veterinarski aparati i instrumenti, umjetni udovi, oči i zubi; ortopedski proizvodi; pribor za šivanje rana“, a uz njega je zahtijevano prvenstvo u skladu s prijavom žiga br. 1533/2009 koja je podnesena Österreichisches Patentamtu (Austrijski patentni ured) 16. ožujka 2009. za iste proizvode.

7 Kao osnova prigovora naveden je razlog iz članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

8 Dopisom od 21. prosinca 2009., naslovljenim „Poziv na dostavljanje dokumenata o pravu prvenstva u skladu s člankom 30. Uredbe [br. 207/2009] i člankom 6. Uredbe (EZ) [br. 2868/95] Komisije od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice“ (SL L 303, str. 1.), ispitivač je pozvao Capellu da dostavi „ovjerene primjerke prijave“ austrijskog žiga zaključno s 22. veljače 2010. i pojasnio da će, ako se ne odazove tom pozivu, izgubiti pravo prvenstva.

9 Dopisom od 22. veljače 2010. Capella je dostavila primjerak prijave za registraciju austrijskog žiga.

10 Dana 26. listopada 2010. ispitivač je registrirao žig na kojem se zasnivao prigovor. Ispitivač je prihvatio prvenstvo koje je Capella zahtijevala za taj žig i upisao u registar 16. ožujka 2009. kao datum prvenstva.

11 Dana 8. studenoga 2010. Odjel za prigovore usvojio je prigovor u cijelosti i naložio intervenijentu snošenje troškova. Odjel za prigovore smatrao je da je žig na kojem se zasnivao prigovor bio raniji od onoga za koji je podnesena prijava i da je postojala vjerojatnost dovođenja u zabludu između predmetnih žigova.

12 Intervenijent je 4. siječnja 2011. podnio žalbu OHIM-u na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 protiv odluke Odjela za prigovore. Dana 7. ožujka 2011. intervenijent je dostavio obrazloženje žalbe.

13 Capella je 16. kolovoza 2011. dostavila svoje primjedbe.

14 Dana 12. listopada 2011. intervenijent je podnio presudu Landgerichta Mannheim (Regionalni sud u Mannheimu, Njemačka) od 23. rujna 2011., 7 O 186/11, kojom ovaj nalaže Capelli da isplati intervenijentu naknadu štete u iznosu od 1 780,20 eura jer je podnijela neosnovan zahtjev za donošenje rješenja o prestanku korištenja i zabrani daljnjeg korištenja na temelju žiga na kojem se zasniva prigovor. U toj presudi Landgericht Mannheim smatrao je da je Capella zloupotrijebila svoje pravo. U tom pogledu, taj je sud osobito istaknuo da je jedini cilj podnošenja prijave za registraciju žiga na kojem se zasniva prigovor bilo podnošenje zahtjeva za prestanak korištenja i uzdržavanje od daljnjeg korištenja te da je registracija austrijskog žiga na kojoj se temelji zahtijevanje prvenstva bila podnesena u nekoliko puta a da pritom nije bila plaćena pristojba za podnošenje prijave.

15 Dana 25. studenoga 2011. tajništvo žalbenog vijeća pozvalo je Capellu da iznese svoje primjedbe u pogledu te presude.

16 Capella je 6. prosinca 2011. dostavila svoje primjedbe.

17 Odlukom od 13. veljače 2012. (u daljnjem tekstu pobijana odluka) četvrto žalbeno vijeće OHIM-a poništilo je odluku Odjela za prigovore, odbilo prigovor i naložilo Capelli snošenje troškova postupka povodom prigovora i žalbenog postupka. Četvrto žalbeno vijeće smatralo je da žig na kojem se zasnivao prigovor nije raniji od onoga za koji je podnesena prijava. Vijeće je u tom pogledu najprije utvrdilo da je datum podnošenja žiga za koji je podnesena prijava za registraciju bio 29. srpnja 2009., dok je datum podnošenja žiga na kojem se zasnivao prigovor bio 16. rujna 2009., dakle kasniji datum. Zatim je istaknulo da pravo prvenstva u odnosu na žig na kojem se zasnivao prigovor nije bilo valjano zahtijevano. Capella nije podnijela zahtijevani dokument o prvenstvu, a popunjeni obrazac prijave koji je predala nije sadržavao pečat ni podatke o stvarnom primitku Österreichisches Patentamta. Nadalje, žalbeno vijeće smatralo je da je ono imalo pravo ispitivati osnovanost zahtijevanja prvenstva u okviru postupka prigovora.

Postupak, činjenice koje su nastale nakon podnošenja tužbe i zahtjevi stranaka

18 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 26. travnja 2012. Verus EOOD, koji je 6. rujna 2011. bio upisan u registar žigova Zajednice kao nositelj žiga na kojem se zasnivao prigovor Capelle, podnio je ovu tužbu.

19 Dana 27. kolovoza 2012. Copernicus-Trademarks Ltd upisan je u registar žigova Zajednice kao novi nositelj ovog žiga.

20 Rješenjem Općeg suda (deveto vijeće) od 23. listopada 2013. društvu Copernicus-Trademarks odobreno je stupiti u postupak kao tužitelj na mjesto društva Verus.

21 Dana 13. studenoga 2013. Ivo Kermartin GmbH upisan je u registar žigova Zajednice kao novi nositelj žiga na kojem se zasnivao prigovor.

22 Dopisom koji je dostavljen tajništvu Općeg suda 1. travnja 2014. intervenijent je upozorio Opći sud na činjenicu da je žig na kojem se zasnivao prigovor bio prenesen s tužitelja na Ivu Kermartina.

23 Dopisom od 14. listopada 2014. Opći sud zatražio je od stranaka da odgovore na pitanja u okviru mjere upravljanja postupkom u skladu s člankom 64. Poslovnika. Stranke su udovoljile tim zahtjevima u za to određenom roku.

24 Tužitelj Copernicus-Trademarks od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku i vrati predmet na ponovno odlučivanje žalbenom vijeću;

— naloži OHIM-u snošenje troškova pred Općim sudom kao i troškova postupka pred žalbenim vijećem.

25 OHIM i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:

— odbije tužbu;

— naloži društvu Copernicus-Trademarks snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost tužbe

26 Kao što je to intervenijent istaknuo u svojem dopisu od 1. travnja 2014., žig na kojem se zasnivao prigovor više ne pripada tužitelju.

27 Prema mišljenju stranaka, ta okolnost ne dovodi do nedopuštenosti tužbe jer tužiteljev pravni interes da stupi u postupak proizlazi iz obveza ugovora koji je osnova prijenosa žiga na Ivu Kermartina.

28 U tom pogledu, dovoljno je podsjetiti da je sudac Europske unije ovlašten procijeniti, u skladu s okolnostima svakog slučaja, opravdava li pravilno sudovanje odbijanje kao neosnovane tužbe ili tužbenog razloga, bez prethodnog odlučivanja o njegovoj dopuštenosti (presuda od 26. veljače 2002., Vijeće/Boehringer, C-23/00 P, Zb., EU:C:2002:118, t. 51. i 52.).

29 U okolnostima predmetnog slučaja Opći sud smatra da je zbog pitanja ekonomičnosti postupka najprije potrebno ispitati osnovanost tužbe za poništenje, bez prethodnog odlučivanja o njezinoj dopuštenosti, s obzirom na to da je tužba u svakom slučaju i zbog razloga navedenih u nastavku neosnovana.

Osnovanost tužbe

30 Tužba se osobito temelji na četirima tužbenim razlozima.

31 Prvi tužbeni razlog temelji se osobito na povredi članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009, drugi tužbeni razlog temelji se osobito na povredi članka 75. druge rečenice te uredbe, treći tužbeni razlog temelji se osobito na povredi članka 6. stavka 4. Uredbe br. 2868/95, u vezi s Odlukom EX-5-5 predsjednika OHIM-a od 1. srpnja 2005. u pogledu dokumenata koje je trebalo podnijeti za zahtijevanje prvenstva ili senioriteta, a četvrti tužbeni razlog osobito se temelji na povredi članaka 41. i 42. Uredbe br. 207/2009.

32 Osim toga, iako ga ne podnosi zasebno, tužitelj u biti nadalje navodi peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava time što je pobijanu odluku utemeljilo na razmatranju prema kojem je Capella prilikom podnošenja prijave žiga na kojem se zasniva prigovor postupala u zloj vjeri, iako se, s jedne strane, u okviru postupka povodom prigovora takva okolnost ne može uzeti u obzir i, s druge strane, Capella nije postupala u zloj vjeri.

33 Opći sud smatra korisnim najprije razmotriti prvi, a zatim četvrti, treći, drugi i peti tužbeni razlog.

Prvi tužbeni razlog

34 Tužitelj navodi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 time što je ispitalo je li Capella podnijela zahtijevani dokument u prilog zahtijevanju prvenstva za žig na kojem se zasniva prigovor. Intervenijent nije podnio takav prigovor, već se ograničio na pozivanje na zlu vjeru Capelle. Tužitelj isto tako tvrdi da se u okviru postupka povodom prigovora ne može dovesti u pitanje datum prvenstva koji je ispitivač upisao u registar.

35 OHIM i intervenijent osporavaju ovaj argument.

36 U tom pogledu, kao prvo, treba podsjetiti da, u skladu s člankom 76. stavkom 1. Uredbe br. 207/2009, OHIM po službenoj dužnosti ispituje činjenice, ali u postupku koji se odnosi na relativne razloge za odbijanje registracije njegovo je ispitivanje ograničeno na tužbene razloge i zahtjeve što su ih podnijele stranke. Članak 76. stavak 2. navedene uredbe određuje da OHIM ne mora uzeti u obzir činjenice ili dokaze koje stranke nisu pravovremeno podnijele.

37 Kao drugo, treba podsjetiti da se, čak i kada je riječ o postupcima koji se odnose na relativne razloge za odbijanje registracije, članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 ne protivi tomu da žalbeno vijeće po službenoj dužnosti ispita određene elemente. Naime, o pravnim pitanjima čije je rješenje nužno kako bi se osigurala pravilna primjena Uredbe br. 207/2009 s obzirom na tužbene razloge i zahtjeve koje su navele stranke OHIM treba donijeti odluku čak kada ih stranke nisu navele (presuda od 1. veljače 2005., SPAG/OHIM – Dann i Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Zb., EU:T:2005:29, t. 21.).

38 U predmetnom slučaju Capella je podnijela prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava na temelju članka 41. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009. Na temelju tih odredbi nositelj ranijeg žiga može zahtijevati odbijanje registracije žiga za koji je podnesena prijava ili ako postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između tih žigova.

39 Međutim, u postupku povodom prigovora postojanje relativnih razloga za odbijanje u smislu članka 8. Uredbe br. 207/2009 pretpostavlja da žig na kojem se zasniva prigovor postoji i da je raniji od onoga za koji je podnesena prijava. Riječ je, dakle, o elementima koje OHIM treba ispitati po službenoj dužnosti i koji ne mogu biti ostavljeni na slobodnu volju strankama (vidjeti u tom smislu presudu od 17. srpnja 2008., El Corte Inglés/OHIM – Abril Sánchez i Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Zb., EU:T:2008:203, t. 77.).

40 Iz toga slijedi da se u predmetnom slučaju, čak i da se intervenijent nije protivio zahtijevanju prvenstva za žig na kojem se zasniva prigovor, članak 76. Uredbe br. 207/2009 ne protivi tomu da žalbeno vijeće po službenoj dužnosti ispita osnovanost ovog zahtijevanja.

41 Kao treće, u svakom slučaju treba napomenuti da se, suprotno onomu što je naveo tužitelj, u okviru žalbe pred OHIM-om intervenijent nije samo pozivao na zlu vjeru Capelle, već je također osporavao zahtijevanje prvenstva za žig na kojem se zasnivao prigovor i, dakle, to da je taj žig raniji u odnosu na onaj za koji je podnesena prijava. Naime, u svojem obrazloženju žalbe od 7. ožujka 2011. intervenijent je istaknuo da je zahtijevanje prvenstva za žig na kojem se zasniva prigovor sadržavalo određeni broj pogrešaka i da se stoga mogao uzeti u obzir samo datum prijave za registraciju tog žiga, odnosno 16. rujna 2009. U tim okolnostima, intervenijent je osobito naveo da je navedeno zahtijevanje bilo utemeljeno na prijavi za registraciju austrijskog žiga i da je Capella platila pristojbu za taj žig Österreichisches Patentamtu nakon što je podnijela prijavu za registraciju žiga Zajednice.

42 Iz toga slijedi da treba odbiti argument koji se temelji na povredi članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

43 Stoga treba odbiti prvi tužbeni razlog, podložno ispitivanju prigovora koji se temelji na tome da u okviru postupka povodom prigovora žalbeno vijeće nema pravo dovesti u pitanje datum prvenstva upisan u registar koji će se ispitati u okviru analize četvrtog tužbenog razloga.

Četvrti tužbeni razlog

44 Tužitelj smatra da je u predmetnom slučaju zbog datuma prvenstva 16. ožujka 2009. koji je upisan u registar bilo utvrđeno da je žig na kojem se zasniva prigovor raniji žig. Razmatranje žalbenog vijeća prema kojem je u okviru postupka povodom prigovora ono imalo pravo ispitivati osnovanost zahtijevanja prvenstva je pogrešno. U okviru takvog postupka žalbeno vijeće nije imalo pravo dovoditi u pitanje valjanost podataka upisanih u registar. Prema tome, žalbeno je vijeće, ne ograničavajući se na ponovno razmatranje datuma 16. ožujka 2009. koji je upisan u registar, već ispitujući jesu li u predmetnom slučaju bili ispunjeni uvjeti za zahtijevanje prvenstva predviđeni u člancima 29. i 30. Uredbe br. 207/2009, pravilom 6. Uredbe br. 2868/95 i člancima 1. i 2. Odluke EX-05-5, povrijedilo članke 41. i 42. Uredbe br. 207/2009.

45 OHIM i intervenijent osporavaju te argumente.

46 U tom pogledu, kao prvo, treba napomenuti da je u predmetnom slučaju datum prijave za registraciju žiga na kojem se zasniva prigovor, odnosno 16. studenoga 2009., kasniji od datuma prijave žiga za koji je podnesena prijava, odnosno 29. srpnja 2009. Prema tome, to je li žig na kojem se zasniva prigovor raniji ovisi o osnovanosti zahtijevanja 16. ožujka 2009. kao datuma prvenstva.

47 Kao drugo, kada je riječ o pitanju je li žalbeno vijeće obvezno temeljiti odluku na datumu prvenstva koji je ispitivač upisao u registar, ne imajući pritom ovlast ispitivanja jesu li uvjeti za zahtijevanje prvenstva ispunjeni, najprije treba podsjetiti da je u okviru postupka povodom prigovora OHIM u načelu obvezan ocijeniti materijalne činjenice i dokaznu snagu elemenata koje su stranke iznijele (vidjeti u tom smislu presudu od 20. travnja 2005., Atomic Austria/OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Zb., EU:T:2005:136, t. 34. i 35.).

48 Ovo načelo ipak ima ograničenja. Tako, kao što to s pravom ističe tužitelj, valjanost žiga Zajednice na kojem se zasniva prigovor ne može se dovesti u pitanje u okviru postupka povodom prigovora. Naime, kada podnositelj prijave za registraciju žiga protiv kojeg je podnesen prigovor koji se temelji na žigu Zajednice želi osporiti valjanost potonjeg, obvezan je to učiniti u okviru postupka za proglašavanje žiga ništavim pred OHIM-om (vidjeti u tom smislu presudu od 13. travnja 2011., Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida/OHIM – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, t. 65.).

49 Međutim, suprotno onomu što smatra tužitelj, ta sudska praksa koja se odnosi na ocjenu valjanosti žiga Zajednice na kojem se zasniva prigovor ne može se prenijeti na zahtijevanje prvenstva za takav žig.

50 Naime, u ovim okolnostima najprije treba istaknuti da upis u registar datuma prvenstva žiga Zajednice ne može ili barem ne može učinkovito biti osporen u okviru postupka za proglašavanje žiga ništavim. S jedne strane, ne radi se o apsolutnom razlogu za ništavost u smislu članka 52. Uredbe br. 207/2009. S druge strane, članak 53. Uredbe br. 207/2009, koji uređuje relativne razloge za ništavost, ne dopušta da se na učinkovit način ospori datum prvenstva koji je ispitivač upisao u registar. Točno je da se u skladu sa stavkom 1. točkom (a) navedenog članka proglašenje registriranog žiga ništavim može zahtijevati kad postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između njega i ranijeg žiga u smislu članka 8. stavka 1. navedene uredbe. Također treba istaknuti da, u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009, prijave za registraciju mogu sadržavati „raniji žig“ za potrebe stavka 1. tog članka. Međutim, članak 8. stavak 2. točka (b) Uredbe br. 207/2009 utvrđuje da je takav slučaj „podlož[an] njihovoj registraciji“. Iz toga slijedi da se zahtjevi za poništenje registriranog žiga koji se temelje na prijavi za registraciju mogu blokirati prigovorom zasnovanim na navedenom registriranom žigu, a koji

se odnosi na navedene prijave za registraciju. Dakle, u ovom slučaju zahtjev za poništenje žiga na kojem se zasniva prigovor ne može se smatrati djelotvornim pravnim sredstvom za osporavanje zahtijevanja prvenstva tog žiga.

51 Nadalje, valja utvrditi da ne postoji drugi poseban postupak koji, s jedne strane, omogućuje trećim osobama da ospore datum prvenstva žiga Zajednice upisan u registar i koji se, s druge strane, može usporediti s postupkom za proglašenje žiga ništavim, čija je jedna od posebnosti ta da ga OHIM ne može pokrenuti po službenoj dužnosti.

52 Kao prvo, žalba u smislu članaka 58. do 61. Uredbe br. 207/2009 nije takav postupak. Naime, na temelju članka 59. te uredbe, samo stranke u postupku u kojem je donesena odluka odjelâ OHIM-a mogu podnijeti žalbu protiv te odluke pred žalbenim vijećem. Međutim, podnositelj prijave drugog žiga Zajednice općenito neće biti stranka u postupku registracije žiga Zajednice na kojem se zasnivao prigovor na njezinu prijavu i neće, dakle, moći žalbom osporiti zahtijevanje prvenstva koje se odnosi na potonji žig. Tako u ovom slučaju intervenijent nije mogao podnijeti žalbu pred OHIM-om kako bi osporio ispitivačevu odluku koja se odnosi na prvenstvo žiga na kojem se zasniva prigovor protiv njegove prijave žiga Zajednice.

53 Kao drugo, što se tiče postupaka koje navodi tužitelj, a koji dopuštaju brisanje upisa iz registra ili proglašenje odluke ništavom – predviđenih člankom 80. Uredbe br. 207/2009 u vezi s pravilom 53. (a) Uredbe br. 2868/95 – ili onih koji dopuštaju ispravke – predviđenih pravilima od 27. do 53. Uredbe br. 2868/95 – dovoljno je utvrditi da se oni ni u kojem slučaju ne mogu usporediti s postupcima za proglašenje žiga ništavim, s obzirom na to da OHIM postupke brisanja upisa iz registra, proglašenja odluke ništavom ili ispravka u smislu gore navedenih odredbi može pokrenuti po službenoj dužnosti, dok za postupak proglašenja žiga ništavim ne postoji takva mogućnost. Osim toga, što se tiče postupaka brisanja upisa iz registra ili proglašenja odluke ništavom, predviđenih u članku 80. Uredbe br. 207/2009, pod pretpostavkom da su primjenjivi u ovom slučaju, treba naglasiti da ih na temelju stavka 2. te odredbe mogu zahtijevati samo stranke u postupku u kojem je donesena predmetna odluka. Međutim, kako je navedeno u točki 52. ove presude, podnositelj prijave za registraciju žiga općenito ne može biti stranka u postupku registracije drugog žiga Zajednice na kojem se zasniva prigovor protiv njegove prijave. Što se tiče postupaka ispravka u smislu pravila 27. Uredbe br. 2868/95, pod pretpostavkom da su primjenjivi u ovom slučaju, treba utvrditi da ta odredba predviđa da se taj ispravak obavlja jedino po službenoj dužnosti ili na zahtjev nositelja.

54 Iz toga slijedi da sudska praksa navedena točki 48. ove presude, prema kojoj valjanost žiga Zajednice ne može biti osporena u okviru postupka povodom prigovora, nije primjenjiva na osporavanje osnovanosti zahtijevanja prvenstva za takav žig.

55 Dakle, suprotno onomu što navodi tužitelj, u ovom slučaju žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku time što je ispitalo jesu li bili ispunjeni uvjeti za zahtijevanje prava prvenstva predviđeni člancima 29. i 30. Uredbe br. 207/2009, pravilom 6. Uredbe br. 2868/95 i člancima 1. i 2. Odluke EX-05-5.

56 Iz toga slijedi da četvrti tužbeni razlog treba odbiti u dijelu u kojem tužitelj navodi da je žalbeno vijeće povrijedilo članke 41. i 42. Uredbe br. 207/2009 time što je ispitalo jesu li ispunjeni uvjeti za zahtijevanje prava prvenstva. Također treba odbiti prigovor koji je tužitelj naveo u okviru prvog tužbenog razloga, a koji se odnosi na to da u okviru postupka povodom prigovora žalbeno vijeće nema pravo dovesti u pitanje datum prvenstva upisan u registar (vidjeti točku 43. ove presude).

57 U dijelu u kojem tužitelj određenim argumentima navedenima u okviru četvrtog tužbenog razloga ponovno osporava činjenicu da je pitanje osnovanosti zahtijevanja prvenstva bilo dio predmeta spora pred žalbenim vijećem, navedene argumente treba odbiti zbog razloga navedenih u okviru ispitivanja prvog tužbenog razloga.

58 Stoga prvi i četvrti tužbeni razlog treba odbiti u cijelosti.

Treći tužbeni razlog

59 Ovim tužbenim razlogom tužitelj dovodi u pitanje zaključak žalbenog vijeća prema kojem Capella nije podnijela dokument koji je bio potreban kako bi dokazala osnovanost zahtijevanja prvenstva za žig na kojem se prigovor zasniva. Tužitelj smatra da su u predmetnom slučaju bili ispunjeni zahtjevi predviđeni pravilom 6. stavkom 4. Uredbe br. 2868/95, tumačeni zajedno s Odlukom EX-05-5.

60 OHIM i intervenijent osporavaju te argumente.

61 U tom pogledu najprije treba podsjetiti da članak 29. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 predviđa da osoba koja je uredno podnijela prijavu žiga u bilo kojoj ili za bilo koju državu ugovornicu Pariške konvencije ili članicu Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije ili njezini pravni slijednici tijekom razdoblja od šest mjeseci od datuma podnošenja prve prijave uživa pravo prvenstva za potrebe podnošenja prijave žiga Zajednice za isti žig u odnosu na proizvode ili usluge koji su istovjetni s onima ili sadržani u onima za koje je prijava podnesena. Na temelju stavka 2. navedenog članka, svako podnošenje prijave koje je istovjetno s redovitim nacionalnim podnošenjem prijave sukladno nacionalnom zakonodavstvu države u kojoj je izvršeno ili sukladno bilateralnim ili multilateralnim sporazumima priznaje se kao osnova za stjecanje prava prvenstva. Iz stavka 3. navedenog članka proizlazi da se pod redovitim nacionalnim podnošenjem prijave razumijeva svako podnošenje prijave koje je dostatno za utvrđivanje datuma podnošenja prijave, bez obzira na njezin ishod. Stavak 4. navedenog članka predviđa da se kasnija prijava žiga koja je bila predmet prethodne prve prijave u odnosu na iste proizvode ili usluge i koja je podnesena u istoj državi ili za istu državu smatra prvom prijavom za potrebe utvrđivanja prava prvenstva, pod uvjetom da je na datum podnošenja kasnije prijave prethodna prijava povučena, da se od nje odustalo ili da je odbijena, a da nije učinjena dostupnom javnosti i nije imala pravne učinke te da nije služila kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva. Prethodna prijava tada više ne može služiti kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva.

62 Na temelju prve rečenice članka 30. Uredbe br. 207/2009, naslovljenog „Zahtijevanje prvenstva“, podnositelj prijave koji se želi koristiti prvenstvom prethodne prijave mora podnijeti izjavu o pravu prvenstva i primjerak prethodne prijave.

63 Na temelju pravila 6. stavka 1. Uredbe br. 2868/95, ako se prvenstvo jedne ili više prethodnih prijava u smislu članka 29. Uredbe br. 207/2009 zahtijeva u prijavi u skladu s člankom 30. Uredbe br. 207/2009, podnositelj prijave navodi broj spisa prethodne prijave i podnosi njezinu presliku u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja. Prema pravilu 6. stavku 1. Uredbe br. 2868/95, presliku prethodne prijave mora ovjeriti tijelo koje ju je zaprimilo te joj se prilaže potvrda koju je izdalo to tijelo u kojoj se navodi datum podnošenja prethodne prijave.

64 U skladu s pravilom 6. stavkom 4. Uredbe br. 2868/95, predsjednik OHIM-a može odrediti da dokazi koje podnositelj prijave mora podnijeti mogu obuhvaćati manje nego što se zahtijeva u stavku 1., uz uvjet da su zahtijevani podaci raspoloživi OHIM-u iz drugih izvora.

65 Na temelju te odredbe, s jedne strane, predsjednik OHIM-a donio je Odluku EX-05-5, čiji članak 1., naslovljen „Zamjena potvrda prvenstva informacijama dostupnima na [internetskim] stranicama“, određuje:

„Dokaza koje podnositelj prijave mora podnijeti kada zahtijeva prvenstvo može biti manje od onih koji se zahtijevaju pravilom 6. stavkom 1. Uredbe br. 2868/95 […], uz uvjet da su zahtijevani podaci raspoloživi [OHIM-u] na [internetskoj] stranici središnjeg ureda za intelektualno vlasništvo države ugovornice Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva ili članice Sporazuma o osnivanje Svjetske trgovinske organizacije.“

66 Članak 2. navedene odluke, naslovljen „Postupak“, glasi:

„(1) Kada podnositelj prijave zahtijeva prvenstvo, a još nije podnio dokumente iz pravila 6. stavka 1. Uredbe br. 2868/95 […], Ured provjerava po službenoj dužnosti jesu li informacije koje se odnose na broj spisa, datum podnošenja, ime podnositelja prijave ili nositelja žiga, izgled žiga i popis proizvoda ili usluga prijave za registraciju ranijeg žiga čije se pravo prvenstva zahtijeva dostupne na internetskoj stranici središnjeg tijela za intelektualno vlasništvo države u kojoj ili za koju se zahtijeva podnošenje prijave za registraciju žiga Zajednice.

(2) Kad [OHIM] na takvoj [internetskoj] stranici može pronaći potrebne informacije, on to navodi u spisu prijave za registraciju žiga Zajednice. U suprotnom slučaju [OHIM], sukladno pravilu 9. stavku 3. točki (c) Uredbe br. 2868/95 […], dostavlja zahtjev da mu se podnesu dokumenti iz pravila 6. stavka 1. Uredbe br. 2868/95[…]“

67 S druge strane, na temelju pravila 6. stavka 4. Uredbe br. 2868/95, predsjednik OHIM-a donio je odluku EX-03-5 od 20. siječnja 2003. o formalnim uvjetima koji se odnose na zahtijevanje senioriteta ili prvenstva, čiji članak 1., naslovljen „Dokumenti o prvenstvu žigova Zajednice“, predviđa:

„Podnositelj prijave za registraciju žiga Zajednice može u prilog zahtijevanju prvenstva podnijeti dokaze koje je izdalo tijelo koje je zaprimilo prethodnu prijavu, kako je predviđeno pravilom 6. stavkom 1. Uredbe br. 2868/95 […] (dokument o prvenstvu), u obliku izvornog dokumenta ili njegove odgovarajuće preslike[…]“.

68 Tužiteljeve argumente čiji je cilj dokazati da je Cappella podnijela zahtijevani dokument o prvenstvu treba ispitati s obzirom na te odredbe.

69 Kao prvo, tužitelj tvrdi da su informacije zahtijevane člancima 1. i 2. Odluke EX-05-5 bile dostupne na internetskoj stranici Österreichisches Patentamta.

70 OHIM i intervenijent osporavaju te argumente.

71 U tom pogledu treba podsjetiti da je, na temelju članka 2. Odluke EX-05-5, popis proizvoda i usluga prijave žiga na kojem se zasniva zahtijevanje prvenstva dio podataka koji trebaju biti dostupni na internetskoj stranici predmetnog ureda u trenutku kada se ispituje osnovanost zahtijevanja prvenstva. U predmetnom slučaju, dakle, treba ispitati je li popis proizvoda i usluga za koje je zatražena registracija austrijskog žiga bio dostupan na internetskoj stranici Österreichisches Patentamta u trenutku kada je ispitivač ispitivao zahtijevanje prvenstva za žig na kojem se zasnivao prigovor.

72 Tužitelj smatra da su te informacije bile dostupne na internetskoj stranici Österreichisches Patentamta. Međutim, intervenijent, koji osporava tu tvrdnju, 29. travnja 2013. podnio je obavijest navedenom uredu iz koje proizlazi da su 2009. godine, dakle u trenutku kada je ispitivač ispitivao zahtijevanje prava prvenstva za žig na kojem se zasnivao prigovor, što se tiče austrijskih žigova postojala dva izvora informacija, to jest, s jedne strane, besplatna tražilica dostupna putem internetske stranice Österreichisches Patentamta i, s druge strane, tražilica privatnog poduzeća pod nadzorom navedenog ureda. Iz te obavijesti također proizlazi da, sve dok nije prihvaćena prijava za registraciju austrijskog žiga, ni besplatna tražilica dostupna putem internetske stranice tog ureda ni tražilica pod nadzorom tog ureda ne omogućuju pristup detaljnom popisu dobara i usluga, već samo brojevima razreda za koje je zatražena registracija.

73 Međutim, u odgovoru na pitanje Općeg suda tužitelj je naveo da zahtjev za registraciju austrijskog žiga na kojem se zasniva zahtijevanje prvenstva nije prihvaćen i da nijedan austrijski žig, dakle, nije registriran.

74 S obzirom na te okolnosti i činjenicu da tužitelj nije naveo nijedan argument koji bi doveo u pitanje vjerodostojnost dokumenta koji je dostavio intervenijent, Opći sud smatra da je bilo u dovoljnoj mjeri utvrđeno da u trenutku kada je ispitivač analizirao osnovanost zahtijevanja prvenstva za žig na kojem se zasnivao prigovor ni na internetskoj stranici Österreichisches Patentamt ni na stranici privatnog poduzeća pod nadzorom tog ureda nije bio dostupan točan popis dobara i usluga za koje je zatražena registracija austrijskog žiga.

75 Dakle, žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku time što je zaključilo da u ovom slučaju nisu bili ispunjeni uvjeti predviđeni člancima 1. i 2. Odluke EX-05-5 te pritom nije bilo potrebno da se ono izjasni o pitanju je li se gore navedena tražilica koju pruža privatno poduzeće pod nadzorom Österreichisches Patentamta mogla smatrati dijelom internetske stranice navedenog ureda u smislu navedenih odredbi.

76 Kao drugo, tužitelj navodi da, kad je 21. prosinca 2009. ispitivač u skladu s člankom 2. stavkom 2. Odluke EX-05-5 pozvao Capellu da podnese ovjerene primjerke prijave austrijskog žiga navedene u prilog zahtijevanju prvenstva, Capella je dostavila zahtijevani dokument. Na temelju članka 1. Odluke EX-03-5, dostatno je dostaviti presliku prijave žiga.

77 U tom pogledu treba podsjetiti da iz članka 2. stavka 2. Odluke EX-05-5 proizlazi da se potrebne informacije koje nisu dostupne na internetskoj stranici predmetnog ureda u biti trebaju dostaviti u obliku dokumenta obuhvaćenog pravilom 6. stavkom 1. Uredbe br. 2868/95, odnosno u obliku preslike koju je kao istovjetnu kopiju prethodne prijave ovjerilo tijelo koje je zaprimilo prethodnu prijavu i kojoj je priložena potvrda koju je izdalo to tijelo u kojoj se navodi datum podnošenja prethodne prijave.

78 Točno je da tužitelj s pravom navodi da članak 1. Odluke EX-03-5 umanjuje ove zahtjeve jer se njime zahtijeva jedino preslika dokumenta o prvenstvu u smislu pravila 6. stavka 1. Uredbe br. 2868/95. Međutim, suprotno onomu što je naveo tužitelj, iz navedene odredbe ne može se zaključiti da preslika obrasca prijave za registraciju koji je ispunila Capella udovoljava ovim zahtjevima. Naime, čak i ako presliku dokumenta prvenstva ne treba ovjeriti tijelo kojemu je zahtjev podnesen, uvijek treba biti riječ o dokumentu pomoću kojeg ispitivač može kontrolirati je li i kad je predmetni ured zaprimio prijavu žiga. Međutim, preslika obrasca prijave za registraciju koju je dostavila Capella nije sadržavala podataka o tome kad je Österreichisches Patentamt zaprimio ovu registraciju.

79 Dakle, zaključak žalbenog vijeća prema kojemu Capella nije dostavila zahtijevane dokumente o prvenstvu nije sadržavao pogreške.

80 Kao treće, treba odbiti tužiteljev argument prema kojemu je za OHIM-ove ispitivače bilo i ostaje uobičajeno prihvaćati preslike prijava za registraciju kao što je ona koju je podnijela Capella. U tom pogledu dovoljno je podsjetiti da se odluke o registraciji znaka kao žiga Zajednice koje žalbeno vijeće treba donijeti na temelju Uredbe br. 207/2009 donose na temelju ograničene nadležnosti, a ne diskrecijske ovlasti (presude od 26. travnja 2007., Alcon/OHIM, C-412/05 P, Zb., EU:C:2007:252, t. 65. i od 24. studenoga 2005., Sadas/OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR I FELICIE), T-346/04, Zb., EU:T:2005:420, t. 71.) Stoga se zakonitost pobijane odluke treba ocjenjivati samo na temelju primjenjivih odredbi, onako kako ih tumači sudac Unije, a ne na temelju eventualne ranije prakse OHIM-a.

81 U mjeri u kojoj je tužitelj, pozivajući se na načelo legitimnih očekivanja, također želio istaknuti da je, prije nego što je odstupilo od uobičajene prakse OHIM-a, žalbeno vijeće trebalo obavijestiti Capellu o svojim sumnjama koje se odnose na dokumente koje je ona dostavila, taj će se argument ispitivati u okviru drugog tužbenog razlog.

82 Kao četvrto, što se tiče tužiteljeva argumenta koji se temelji na tome da je ispitivač mogao zahtijevati dostavu točnog popisa usluga i dobara za koje je zatražena registracija austrijskog žiga u Österreichisches Patentamtu, dovoljno je utvrditi da iz članaka 1. i 2. Odluke EX-05-5 i pravila 6.

stavka 1. Uredbe br. 2868/95 jasno proizlazi da, osim u slučaju u kojem su potrebne informacije dostupne na internetskoj stranici ureda kojemu je prijava podnesena, podnositelj prijave koji zahtijeva pravo prvenstva za žig treba dostaviti zahtijevane dokumente o prvenstvu. Naime, nijedna relevantna odredba ne predviđa da se, pod pretpostavkom da potrebne informacije nisu dostupne na internetskoj stranici ureda kojemu je prijava podnesena, ispitivač treba izravno obratiti navedenom uredu. Naprotiv, pod tom pretpostavkom, prema potrebi, sam podnositelj prijave dužan je, nakon što ga je na to pozvao ispitivač na temelju članka 2. stavka 2. Odluke EX-05-5 i pravila 9. stavka 3. točke (c) Uredbe br. 2868/95, kao što je to bilo u ovom slučaju, dostaviti te dokumente.

83 Taj prigovor, dakle, treba odbaciti a da pritom nije potrebno izjasniti se o tome može li ga se smatrati dopuštenim, s obzirom na to da je on prvi put naveden u okviru tužiteljeva odgovora na pitanje Općeg suda.

84 Stoga treći tužbeni razlog treba odbiti, podložno ispitivanju prigovora, pod spomenutom pretpostavkom koja se temelji na tome da je zbog njezina legitimnog očekivanja utemeljenog na OHIM-ovoj uobičajenoj praksi žalbeno vijeće trebalo obavijestiti Capellu o svojim sumnjama koje se odnose na dokumente što ih je ona dostavila (vidjeti točku 81. ove presude).

Drugi tužbeni razlog

85 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 75. drugu rečenicu Uredbe br. 207/2009 time što je zaključilo da Capella nije dostavila zahtijevane dokumente o prvenstvu a da je pritom nije prethodno pozvalo da se izjasni o tome. Točno je da je odlukom od 25. studenoga 2011. tajništvo žalbenog vijeća pozvalo Capellu da iznese svoje primjedbe u odnosu na intervenijentov dopis od 12. listopada 2011. Međutim, budući da je zatraženi datum prava prvenstva ispitivač prihvatio i upisao u registar, a intervenijent nije osporio zahtijevanje prava prvenstva, Capella nije imala razloga pretpostaviti da žalbeno vijeće može taj element dovesti u pitanje. Osim toga, u nedostatku navoda žalbenog vijeća, Capella nije mogla pretpostaviti da ono nije zadovoljno ispitivačevom analizom koja je odgovarala OHIM-ovoj uobičajenoj praksi. Dakle, žalbeno vijeće trebalo je obavijestiti Capellu o svojim sumnjama.

86 OHIM i intervenijent osporavaju te argumente.

87 Najprije treba podsjetiti da ovim tužbenim razlogom tužitelj u biti tvrdi da je žalbeno vijeće trebalo obavijestiti Capellu o svojim sumnjama koje se odnose na dostatnost dokumenata što ih je dostavila. U tim okolnostima treba ispitati ne samo argumente koji se izravno temelje na povredi članka 75. druge rečenice Uredbe br. 207/2009 i one koji se temelje na povredi načela legitimnih očekivanja već također i to je li pogreška koju je počinio ispitivač mogla obvezati žalbeno vijeće da obavijesti Capellu o svojim sumnjama.

– Argumenti koji se odnose na članak 75. drugu rečenicu Uredbe br. 207/2009

88 U tom pogledu najprije treba podsjetiti da se, u skladu s člankom 75. drugom rečenicom Uredbe br. 207/2009, odluke OHIM-a mogu temeljiti samo na onim razlozima o kojima su se predmetne stranke imale mogućnost očitovati.

89 Nadalje, što se tiče prigovora koji se temelji na tome da Capella nije mogla predvidjeti da će žalbeno vijeće odstupiti od datuma prvenstva koji je ispitivač upisao u registar, kao prvo, dovoljno je podsjetiti da u okviru postupka povodom prigovora žalbeno vijeće treba ispitati je li žig na kojem se zasniva prigovor raniji od onoga za koji je podnesena prijava (vidjeti točke 37. do 40. ove presude) i u tim okolnostima, prema potrebi, ispitati jesu li ispunjeni uvjeti za zahtijevanje prvenstva (vidjeti točke 46. do 55. ove presude). Kao drugo, treba napomenuti da je u predmetnom slučaju u svojem obrazloženju žalbe od 7. ožujka 2011. intervenijent osporio zahtijevanje prava prvenstva za žig na kojem se zasniva

prigovor i, dakle, to da je taj žig raniji od onoga za koji je podnesena prijava (vidjeti točku 41. ove presude). Prema tome, ovo pitanje bilo je dio postupka koji se vodio pred žalbenim vijećem te je Capella, čak i u nedostatku izričitog navoda žalbenog vijeća, morala predvidjeti da će ono preispitati ispitivačev zaključak koji se odnosi na zahtijevanje prvenstva za žig na kojem se zasniva prigovor.

90 U tim okolnostima treba također istaknuti da je Capelli bilo dopušteno iznijeti primjedbe u odnosu na obrazloženje intervenijentove žalbe od 7. ožujka 2011. i da je ona čak imala priliku još se jednom izjasniti o tome kada ju je žalbeno vijeće 25. studenoga 2011. pozvalo da iznese svoje primjedbe u odgovoru na intervenijentova očitovanja od 12. i 19. listopada 2011. koja se odnose na presudu Landgericht Mannheim od 23. rujna 2011. (vidjeti točku 14. ove presude).

91 Osim toga, žalbeno vijeće nije bilo obvezno obavijestiti Capellu da neće potvrditi ispitivačev zaključak o osnovanosti zahtijevanja prava prvenstva. Naime, pravo na saslušanje u smislu članka 75. druge rečenice Uredbe br. 207/2009 obuhvaća činjenične i pravne elemente koji predstavljaju temelj akta kojim se donosi odluka, a ne konačno stajalište koje uprava namjerava usvojiti (presuda od 7. rujna 2006., L&D/OHIM – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Zb., EU:T:2006:245, t. 116.).

92 Dakle, treba odbiti argumente koji se temelje na povredi članka 75. druge rečenice Uredbe br. 207/2009.

– Argumenti koji se odnose na načelo legitimnih očekivanja

93 U tom pogledu, s jedne strane, u mjeri u kojoj se tužitelj poziva na legitimno očekivanje u pogledu upisa u registar, dovoljno je podsjetiti da zbog razmatranja navedenih u točki 89. ove presude tužitelj nije mogao isključiti da će žalbeno vijeće ispitivati osnovanost zahtijevanja prava prvenstva.

94 S druge strane, u mjeri u kojoj se tužitelj želi pozvati na činjenicu da, prije odstupanja od OHIM-ove uobičajene prakse prema kojoj su dokumenti poput onih koje je Capella dostavila prihvaćeni kao dokumenti o prvenstvu, žalbeno vijeće treba obavijestiti Capellu o svojim sumnjama, valja utvrditi da tužitelj ne dostavlja nijedan element koji bi dokazao postojanje takve prakse. Naime, dokumenti koje tužitelj dostavlja u prilog svojem argumentu su dopisi u kojima je OHIM-ov ispitivač pozvao Capellu dostaviti dokumente o prvenstvu „u skladu s člankom 30. Uredbe br. 207/2009 i pravilom 6. Uredbe br. 2868/95“ i u određenima je naveo da, sukladno odluci EX-03-5, ovjerene preslike nisu nužne. Međutim, ni iz navoda ni iz odredbi na koje se pozvao ispitivač ne proizlazi da se ispunjeni obrazac prijave za registraciju iz kojeg se ne može zaključiti je li i kad ga je predmetni ured zaprimio može smatrati dostatnim dokumentom o prvenstvu u smislu pravila 6. stavka 1. Uredbe br. 2868/95 i članka 1. Odluke EX-03-05 (vidjeti točku 78. ove presude).

95 Prema tome, treba odbiti argumente koji se temelje na povredi načela legitimnih očekivanja a da pritom nije potrebno izjasniti se o dopuštenosti dokumenata koji su podneseni u prilog tim argumentima, a koje je tužitelj dostavio nakon tužbe i replike, u okviru odgovora na pitanje Općeg suda.

– Posljedice pogreške koju je počinio ispitivač

96 Pod pretpostavkom da se u svojim argumentima tužitelj želi pozvati na činjenicu da je zbog pogreške koju je počinio ispitivač žalbeno vijeće trebalo obavijestiti Capellu o svojim sumnjama, te argumente također treba odbiti.

97 U tom pogledu najprije treba utvrditi da je u predmetnom slučaju ispitivačeva pogreška bila jedino u tome što je zaključio da dokumenti koje je dostavila Capella udovoljavaju zahtjevima predviđenima člankom 1. Odluke EX-03-5.

98 Međutim, u predmetnom slučaju ta ispitivačeva pogreška nije obvezivala žalbeno vijeće da pozove Capellu da zauzme posebno stajalište o tom pitanju ili da je obavijesti o svojim sumnjama u tom pogledu jer je, zbog razmatranja navedenih u točkama 89. do 91. ove presude, pitanje o tome je li ispitivačev zaključak o zahtijevanju prava prvenstva pogrešan postavio intervenijent.

99 Stoga, pod pretpostavkom da se u svojim argumentima tužitelj želi pozvati na to da zbog ispitivačeve pogreške Capella nije mogla podnijeti zahtijevane dokumente, taj prigovor također treba odbiti.

100 Naime, valja utvrditi da ispitivačeva pogreška ni na koji način nije ograničila mogućnosti Capelle da dostavi zahtijevane dokumente o prvenstvu, već je u tom pogledu ispitivač potpuno poštovao postupak predviđen relevantnim odredbama.

101 Kao što to proizlazi iz članaka 1. i 2. Odluke EX-05-5, u načelu je Capella trebala ispitati jesu li potrebne informacije bile dostupne na internetskoj stranici Österreichisches Patentamta te je, u mjeri u kojoj to nije bilo tako, trebala podnijeti zahtijevane dokumente o prvenstvu. To tumačenje potvrđuje dvanaesta uvodna izjava navedene odluke, prema kojoj „sam podnositelj prijave može, kada zahtijeva prvenstvo ili senioritet, provjeriti je li potrebna informacija dostupna na internetskoj stranici kako bi unaprijed znao treba li podnijeti dokument o prvenstvu ili senioritetu“. Međutim, kako je navedeno u točkama 76. do 79. ove presude, Capella nije dostavila zahtijevani dokument.

102 Sukladno pravilu 9. stavku 3. točki (c) Uredbe br. 2868/95, dopisom od 21. prosinca 2009. ispitivač je, dakle, pozvao Capellu da najkasnije do 22. veljače 2010. dostavi dokument o prvenstvu koji se zahtijeva pravilom 6. stavkom 1. Uredbe br. 2868/95, pojašnjavajući da je, na temelju članka 1. Odluke EX-03-5, dovoljno dostaviti presliku i da će joj, ako se ne odazove tom pozivu, biti opozvano pravo prvenstva. Međutim, kako je navedeno u točkama 76. do 78. ove presude, dokument koji je Capella dostavila 22. veljače 2010., dakle zadnji dan roka koji joj je odredio ispitivač, nije bio zahtijevani dokument o prvenstvu.

103 U tim okolnostima ispitivač nije trebao ponovno pozvati Capellu da dostavi zahtijevani dokument. Naprotiv, kao što to proizlazi iz pravila 9. stavka 6. Uredbe br. 2868/95, kada zahtijevani dokument o prvenstvu nije dostavljen u roku koji je odredio ispitivač, zainteresirana osoba gubi zatraženo pravo prvenstva.

104 Prema tome, treba utvrditi da u okolnostima predmetnog slučaja pogreška koju je počinio ispitivač nije obvezivala žalbeno vijeće da obavijesti Capellu o svojim sumnjama koje se odnose na osnovanost zahtijevanja prvenstva za žig na kojem se zasniva prigovor.

105 Stoga treba utvrditi da nijedna okolnost na koju se poziva tužitelj nije obvezivala žalbeno vijeće da obavijesti Capellu o svojim sumnjama i da je pozove da se izjasni u tom pogledu.

106 Povrh toga i u svakom slučaju, čak i pod pretpostavkom da je postojala takva obveza, njezina povreda ne može dovesti do poništenja pobijane odluke.

107 U tim okolnostima treba podsjetiti da tužitelj nema nikakav legitimni interes za poništenje odluke zbog formalnog nedostatka kada bi ono dovelo do donošenja nove odluke koja je u meritumu istovjetna poništenoj (presude od 3. prosinca 2003., Audi/OHIM (TDI), T-16/02, Zb., EU:T:2003:327, t. 97. do 99. i od 12. prosinca 2007., DeTeMedien/OHIM (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, t. 49.).

108 Međutim, čak i da je žalbeno vijeće u predmetnom slučaju obavijestilo Capellu o svojim sumnjama koje se odnose na zahtijevanje prava prvenstva i da je Capella dostavila zahtijevani dokument o prvenstvu u okviru postupka povodom prigovora, to ne bi izmijenilo izreku odluke koju je žalbeno vijeće bilo obvezno donijeti. Naime, budući da Capella nije dostavila taj dokument u određenom roku, iako su postupovna prava bila potpuno zajamčena, žalbeno vijeće moralo je utvrditi gubitak prava prvenstva u skladu s pravilom 9. stavkom 6. Uredbe br. 2868/95.

109 Stoga isto tako treba odbiti drugi tužbeni razlog kao i prigovor koji se odnosi na povredu načela legitimnih očekivanja, naveden u okviru trećeg tužbenog razloga.

Peti tužbeni razlog

110 Iz toga slijedi da također treba odbiti peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je žalbeno vijeće u pobijanoj odluci uzelo u obzir zlu vjeru Capelle, iako se takva okolnost ne može uzeti u obzir u okviru postupka povodom prigovora. Naime, budući da iz prethodnih razmatranja proizlazi da se pobijana odluka temelji na razmatranju prema kojem je žig za koji je podnesena prijava raniji od onoga na kojem se zasniva prigovor, zahtijevanje prava prvenstva za potonji žig treba se odbiti.

111 S obzirom na sva prethodna razmatranja, tužbu, dakle, treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

112 U skladu s odredbama članka 87. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu OHIM-a i intervenijenta.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deveto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvo Copernicus-Trademarks Ltd snosit će vlastite troškove kao i troškove Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) i društva Maquet SAS.

Berardis Czúcz Popescu

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 25. lipnja 2015.

Potpisi